تاریخ جراحی

ایالات متحده

برگرفته از کتاب تاریخ مصور جراحی

دکتر مصطفی جابرانصاری*

هنری بیگلو (1890 – 1818 میلادی، Henry Bigelow) از اهالی بوستون (Boston) بوده و مدرک دکترای پزشکی خود را از دانشگاه هاروارد دریافت نموده (1841 میلادی) و مدت سه سال نیز در اروپا عمدتاً در پاریس به ادامه تحصیلات خود پرداخت. در سال 1845 میلادی به عنوان مدرس جراحی در دانشکده پزشکی خیابان ترمونت (Termont) در شهر زادگاهش انتخاب گردید و سال بعد نیز به عنــوان جراح بیمارستان عمومی ماساچوست برگزیده شد. در سال 1849 میلادی کرسی های جراحی و جراحی بالینی دانشکده پزشکی هاروارد که قبلاً در اختیار وارن (Warren) و هیوارد (Hayward) بودند در هم ادغــام شده و بیگلو به مقــام استــادی کرسی جراحی منصوب شد. بیگلو نقش عمده‌ای در پیشرفت پزشکی آمریکا بالاخص در زمینه جراحی ارتوپدی داشت.

در سال 1845 میلادی وی نخستین رساله جامع درباره جراحی ارتوپدی در ایالات متحده را با عنوان Manual of Orthopedic Surgery (1845 میلادی) تألیف نمود. هفت سال بعد وی نخستین جراح آمریکایی بود که سر استخوان ران (فمور) را قطع کرد. وی در رساله کلاسیک خود مکانیسم در رفتگی و شکستگی مفصل ران همراه با جا انداختن در رفتگی با روش فلکسیون (1869 میلادی) [The Mechanism of Dislocation and Fracture of the Hip with the Reduction of the Dislocation by the Flexion Method] جزئیات ساختار و عملکرد لیگامان فرعی Y (لیگامان ایلیوفمورال) استبولوم را توصیف نمود. که موجب روشن شدن آسیب شناسی (پاتولوژی) دررفتگی مفصل ران (هیپ) گردید.

در مقاله ای که در سال 1875 میلادی نوشت، خار فمورال (Calcar Femorale) را که زائده ای استخوانی در زیر گردن استخوان فمور و در جلو و بالای تروکانترکوچکتر قرار داشته و موجب تقویت این ناحیه استخوانی می شود، توصیف نمود. در سال 1846 میلادی، بیگلو برای اولین بار جزئیات درک و فهم خود از بیهوشی اتر را در مقاله ای درباره بی حسی ناشی از استنشاق اتر در طی اعمال جراحی در اختیار جهانیان قرار داد و سپس در مجموعه مقالات دیگری به بحث درباره کشف اتر و کلروفورم و اثرات

* متخصص جراحی عمومی و اطفال، بیمارستان مهراد

تاریخ وصول: 1405/02/28

نویسندهٔ پاسخگـو: دکتر مصطفی جابرانصاری
تلفن: 7-88505595

E-mail: ansari_17@yahoo.com

لطفاً این مقاله را به این صورت استناد کنید:
جابرانصاری م. ایالات متحده. نشریه جراحی ایران. دوره 34، شماره 3، پاییز 1405، 112-119. doi: 10.22034/ijs.2026.743719

فیزیولوژیک آنها پرداخت (1848 میلادی). ارتقای جراحی سنگ شکن هایی که جهت خرد کردن سنگ های درون مثانه بکار می رفت و تولید و ابداع لوله های تخلیه با کالیبر بزرگ جهت خارج کردن تکه های خرد شده سنگها در طی عمل جراحی که پیشرفت عمده ای محسوب می شد، بخشی از خدمات بیگلو به جراحی آمریکا می باشد (1878 میلادی).

دیوید پرنس (1889 – 1816 میلادی، **David Prince**) تحصیلات پزشکی خودرا درکالج پزشکی اوهایو **(Ohio)** به پایان رساند (1838 میلادی) و روبن ماسی **(Reuben Mussey)** در آن مرکز استاد وی بود. از سال 1840 میلادی تا سال 1843 میلادی در ایلینویز به طبابت پرداخت و در نهایت جهت پذیرش کرسی استادی آناتومی و جراحی در دانشکده پزشکی تازه تأسیس کالج ایلینویز، این کار را ترک گفت. پس از پنج سال، مقام استادی جراحی کالج پزشکی سن لوئیس در میسوری **(Missouri)** را پذیرفت و در سال 1852 میلادی از این سمت کناره گیری نموده و در جکسون ویلز **(Jacksonville)** ایلینویز سکونت گزید و تا پایان دوران حیات به طبابت عمومی و جراحی در آنجا پرداخت مهمترین آثار پرنس عبارت بودند از: **Orthopedics: A Systematic Treatise Upon the Prevention and Correction of Deformities** (1866 میلادی) و **Plastics and Orthopedics** (1871 میلادی).

ویلیام بایفورد (1890 – 1817 میلادی، **William Byford**) بنیانگذار انجمن ژنیکولوژی آمریکا **(American Gynecological Society)** بوده و عمدتاً به عنوان ژنیکولوژیست شناخته می شد. تحصیلات پزشکی خود را در کالج پزشکی اوهایو به پایان رساند (1845 میلادی). از سال 1859 میلادی تا سال 1879 میلادی به عنوان استاد بیماریهای زنان و مامایی به هیئت علمی کالج پزشکی شیکاگو پیوست. از سال 1870 میلادی تا سال 1890 میلادی نیز به عنوان عضو گروه آموزشی بیماری های زنان (ژنیکولوژی) کالج پزشکی راش **(Rush)** خدمت نمود. مهمترین آثار وی عبارت بودند از: **A Treatise on the Chronic Inflammation and Displacement of the Unimpregnated Uterus** (1864 میلادی) و **The Practice of Medicine and Surgery, Applied to the Diseases and Accidents Incident to Women** (1865 میلادی).

جان کارنوچان (1887 – 1817 میلادی، **John Carnochan**) دانشجوی والنتین مات بوده و از کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک فارغ التحصیل شد (1836 میلادی) قسمت اعظم زندگی حرفه ای خویش را در شهر نیویورک سپری نمود و در آنجا به عنوان جراح ارشد بیمارستان دولتی مهاجرین **(State Emigrant Hospital)** در جزایر وارد **(Ward's Island)** که بزرگترین بیمارستان ایالات متحده در آن دوران بود، خدمت نمود. وی همچنین استاد جراحی کالج پزشکی نیویورک بود. کارنوچان جراحی جسور و بی باک بوده و در سال 1852 میلادی کل استخوان فک تحتانی (مانديبول) را برداشت و در سال 1858 میلادی برش عصب ماگزیلاری فوقانی را در درمان نورآلژی عصب صورتی برای نخستین بار گزارش نمود. آثار (کتب) تالیفی وی عبارتند از **A Treatise on the Etiology, Pathology and Treatment of Congenital Dislocation of the Head of the Femur** (1850) و **Contribution to Operative Surgery and Surgical Pathology** (1877 میلادی) .

دیوید هایس اگنو (1892 – 1818 میلادی، **David Hayes Agnew**) فارغ التحصیل دانشگاه پنسیلوانیا بوده (1838 میلادی) و پس از مدتی طبابت در حوزه پزشکی و جراحی عمومی به ریاست دانشکده آناتومی دانشگاه فیلادلفیا رسید (1852 میلادی). در سال 1863 میلادی جهت تدریس آناتومی در محل تحصیل سابق خود این مقام را ترک گفت. هشت سال بعد به مقام استادی جراحی منصوب گردید. وی آناتومیستی مجرب و کاردان و همچنین جراحی با سرعت عمل غیرمعمول بوده که در تمامی اشکال بیماری های جراحی موفق به کسب تجربیات عملی گسترده گردید. اعمال و تجربیات عملی وی در مجموعه ای مفصل و سه جلدی با عنوان **Principles and Practice of Surgery** (1883 – 1878 میلادی) منتشر گردید که در سال 1888 میلادی به زبان ژاپنی نیز ترجمه گردید. یکی دیگر از آثار حائز اهمیت وی کتابی بود با عنوان **Lacerations of the Female Perineum; and vesico – Vaginal Fistula; Their History and Treatment** (1873 میلادی) وی همچنین کتاب مفصلی درباره تاریخچهٔ بیمارستان فیلادلفیا با عنوان **History and Reminiscences of the Philadelphia Alms House and Philadelphia Hospital** (1890 میلادی) تالیف نمود.

چارلز پوب (1870 – میلادی 1818، **Charles Pope**) از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل گردید (1839 میلادی) وی به عنوان استاد جراحی کالج پزشکی سن لوئیس (**St. Louis**) و رئیس جامعه پزشکی آمریکا (**American Medical Association**) خدمت نمود. اثرمکتوب چندانی از خود برجای نگذاشت.

جرج بلکمن (1871 – 1819 میلادی، **George Blackman**) مدرک دکترای پزشکی خویش را از کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک اخذ نمود (1840 میلادی). سپس سال های متمادی در لندن و پاریس به ادامه تحصیلات خود پرداخته و در بازگشت به آمریکا به عنوان استاد جراحی کالج پزشکی اوهایو برگزیده شد. مقالات بسیاری در گاهنامه ها و ژورنال های پزشکی منتشر نمود و تنها کتابی که با همکاری چارلز تریپلر (1866 – 1806 میلادی، **Charles Tripler**) تالیف نمود **Handbook for the Military Surgeron** (1861 میلادی) نام داشت.

باک مینستر براون (1891 – 1819 میلادی، **Buckminster Brown**) فرزند جان براون و نوه جان کالینز وارن بود. وی راه پدر خویش را ادامه داده و در اعمال جراحی ارتوپدی در موسسه ارتوپدی بوستون دستیار وی بود. هنچنین سرمایه هنگفتی را جهت بنیانگذاری اولین کرسی استادی ارتوپدی در دانشکده پزشکی هاروارد اختصاص داد. آثار مکتوب چندانی از خود بر جای نگذاشت اگرچه کتابچه مختصری با عنوان گزارش مواردی از جراحی ارتوپدی (**Cases of Orthopedic Surgery**) (1868 میلادی) تالیف و منتشر نمود که اولین کتاب درباره ارتوپدی در آمریکا بود که با تصاویر و عکس های (فتوگراف های) واقعی مصور شده بود.

ویلیام ون بورن (1883 – 1819 میلادی، **William Van Buren**) از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل شد (1840 میلادی). به هنگام ادامه تحصیل در پاریس با والنتین مات که در آن هنگام بصورت موقت مقیم اروپا بود، آشنا گردید. در سال 1845 میلادی پس از اینکه به عنوان استادیار جراحی در ارتش آمریکا خدمت کرده بود، در مقام مدرس تشریح عملی در شهر نیویورک به مات ملحق شد با افزایش مهارت های جراحی خود در کنار مات که اکنون پدر همسر وی نیز بود، ون بورن به مقام استادی کرسی آناتومی دانشگاه نیویورک برگزیده شد. در سال 1866 میلادی به عنوان استاد جراحی در دپارتمان تازه تأسیس بیماری های سیستم اداری - تناسلی در کالج پزشکی بیمارستان بلوو (**Bellevue**) انتخاب شد. وی که در تمامی شاخه ها و تخصص های رشته جراحی صاحب نظر بود آثار زیر را تألیف نمود:

Lectures upon Diseases of the Rectum (1865), Contribution to Practical Surgery.
A Practical Treatise on the Surgical Diseases of the Genito_Urinary Organs (1870);
Lectures on the Principles of Surgery (1874)

نام ون بورن با کاورنیت فیبرو آلت تناسلی مردان مرتبط است.

لویس سایر (1900 – 1820 میلادی، **Lewis Sayre**) در سال 1842 میلادی از کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک فارغ التحصیل گردید و در همان سال به عنوان مدرس تشریح عملی در گروه آموزشی جراحی در محل تحصیل سابق خود انتخاب شد و تا سال 1852 میلادی در همان سمت باقی ماند. در سال 1853 میلادی به عنوان یکی از جراحان مشاور بیمارستان بلوو برگزیده شد. در سال 1861 میلادی همراه با سایر همکاران خود کالج پزشکی بیمارستان بلو را بنیان نهاد و با پیشنهاد وی کرسی استادی جراحی ارتوپدی نیز تاسیس گردید و بعدها استادی این کرسی نیز به وی واگذار گردید.

وی تا سال 1897 میلادی که به علت بیماری مجبور به کناره گیری شد در این سمت باقی ماند. از سایر به ویژه به سبب گزارش اولین مورد موفقیت آمیز رزکسیون مفصل هیپ (ران) در بیمار مبتلا به انکلیوز در ایالات متحده (1855 میلادی) یاد می شود. بدون تردید بزرگترین دستاورد سایر در جراحی ارتوپدی، استفاده از گچ ارتوپدی برای حمایت از ستون فقرات در بیماران مبتلا به اسکلولیوز و یا سل ستون فقرات می باشد (1877 میلادی). نام سایر با نوعی ژاکت گچی که در مبتلایان به انحراف ستون فقرات بکار می رود، مرتبط است. این ژاکت گچی در حالیکه بیمار زیر یک سه پایه دکل مانند با دستان کشیده رو به بالا ایستاده

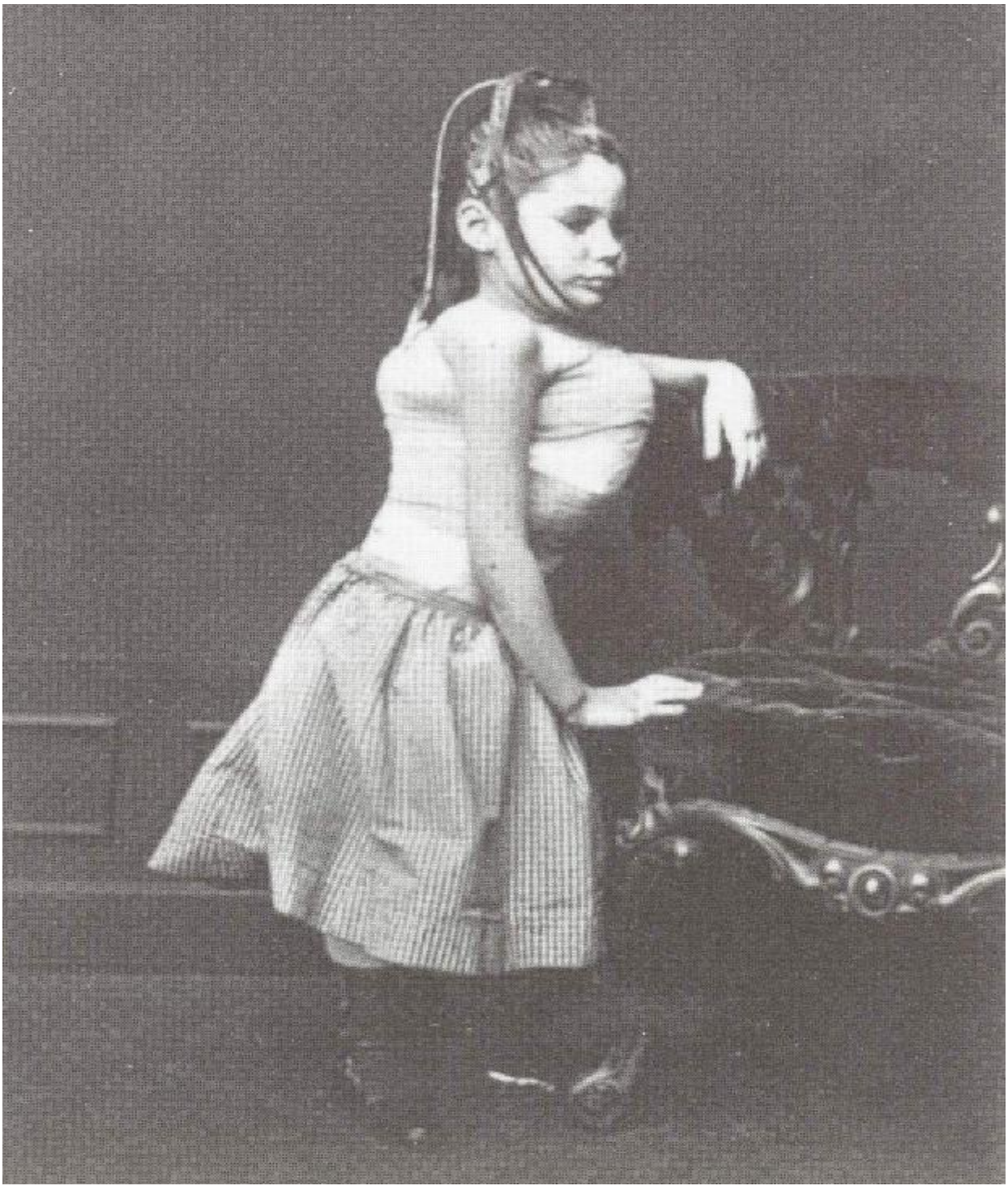
و سر و گردن و اکزیلاهای وی توسط طنابی رو به بالا کشیده می شوند، به بیمار پوشانده می شود. از کتاب های درسی جراحی تالیف شده توسط سایر می توان موارد زیر را نام برد:

A Practical Manual of the Treatment of Club Spinal (1876)
Lectures on Orthopedic Surgery and Diseases of the Joints (1864)
Foot the Plaster of Disease and Spinal Curvature, their Treatment by Suspension and the use of Pairs Bandage (1877)

کتاب اخیر نقطه عطفی در تاریخ فتوگرافی پزشکی آمریکا است، زیرا اولین کتاب جراحی در آمریکا بود که از عکس های (فتوگراف های) واقعی استفاده کرده است.

تصویر 1ـ الف

تصویر 1الف و ب ـ از اولین عکس های چاپی آلبومینی است که جهت تصویرگری کتاب های درسی جراحی آمریکا به کار رفته است. این تصاویر شمایل یک دختر بچه 10 ساله مبتلا به بیماری پات ستون فقرات گردنی و مهره های بالای پشت را نشان می دهند که در کتاب " بیماری های ستون فقرات، انحنای ستون فقرات: درمان آنها با تعلیق و استفاده از گچ گیری" (1877) اثر لویس سایر (Lewis Sayre) به چاپ رسیده اند. در هنگام اولین ویزیت سایر در بیمارستان گای لندن، این دختر بدون انتقال تمامی وزن خود روی دست های خویش قادر به نشستن و یا ایستادن نبود و پس از درمان و گچ گیری توان تحرک به تنهایی (بدون کمک سایرین) را کسب نمود (از مجموعه شخصی مولف).

تصویر 2ـ تصویر لوئیس سایر جراح ارتوپد همراه با یکی از بیمارانش که خانم جوانی است که به علت ابتلا به انحنای جانبی ستون فقرات توسط یکی از تجهیزات ابداعی سایر جهت خود تعلیقی (Self – Suspension) واعمال کشش تحت درمان قرار گرفته است. در طی سده نوزدهم عکس گرفتن پزشکان یا جراحان با بیمارانشان جهت مصور سازی آثار تالیفی عمده خود، امری معمول و رایج بوده است. برگرفته از کتاب (بیماری های ستون فقرات، انحنای ستون فقرات...) (1877) اثر سایر (از مجموعه شخصی مؤلف).

References:

1. The Illustrated History of Surgery: Haeger, Knut – Books.
Language: English. Publisher: Canadian Medical Assn. Publication date: January 1, 1998